

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 4 august 2018, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ps. 103:1-5, 8**: *„Binecuvintează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvinteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvintează, suflete, pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare; El îți satură de bunătăți bătrânețea și te face să întinerești iarăși ca vulturul...*

Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate”.

Doresc să vă spun tuturor un bun venit călduros. Noi suntem adunați de aproape și de departe, de pe diferite continente. Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeu nostru că există un loc unde ne adunăm împreună doar cu un singur scop: să auzim Cuvântul adevărat și să trăim pregătirea noastră personală pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

Dragii mei frați și surori, suntem mulțumitori din toată inima că toată lumea poate asculta și urmări vestirea. Când te uiți la lista cu numărul de conexiuni de pe întregul pământ observi că este ceva foarte puternic. Prin harul lui Dumnezeu noi suntem într-o legătură interioară cu toți cei ce cred acum Cuvântul lui Dumnezeu și au primit în mod deosebit făgăduința pentru acest timp. Îi mulțumim Domnului. Fie ca toți frații din toate popoarele și limbile să știe că noi prețuim faptul că voi veniți în acest loc ca să ascultați Cuvântul lui Dumnezeu.

Frate Hans, te rog să vii în față, să spui câteva cuvinte și să te rogi împreună cu noi. El a fost în România unde am avut un jubileu de 50 de ani. În cincizeci de ani am fost de peste treizeci de ori în România. Dumnezeu a dăruit mult har și de data aceasta. Peste 1.500

de oameni s-au adunat ca să asculte Cuvântul Domnului, iar la încheierea adunării a avut loc un botez. Cu adevărat Dumnezeu a dăruit har și încă o dată har. Îi aducem mulțumire Domnului.

Dragii mei frați și surori, trebuie spus că noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite când v-am vestit puterea și revenirea Domnului. Ci, prin credințioșia lui Dumnezeu, v-am vestit Cuvântul și v-am făcut atenți la ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Nu doar această fotografie din ianuarie 1950, din Houston, Texas, atunci când fratele Branham a mers pe platformă și a spus: „Eu nu trebuie să vorbesc pentru mine. Domnul care m-a trimis va da mărturie”. Fotografii au făcut fotografii, dar niciuna n-a reușit în afară de cea cu stâlpul de foc deasupra capului fratelui Branham”. La miezul nopții domnul Kipperman a mers la fratele Branham și l-a întrebat: „Ce este această lumină deasupra capului tău?”.

Domnul Dumnezeu n-a vorbit și nici n-a lucrat în ascuns. El a dat mărturie în mod supranatural în timpul nostru despre ceea ce a hotărât direct pentru noi. Noi ne aducem aminte de anul 1933, atunci când s-a coborât norul supranatural pe care îl vedem aici, în această fotografie. Fratele Branham a spus că a fost un vâjâit puternic. Apoi el s-a uitat în sus și vocea a răsunat: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos la fel vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Dragii mei frați și surori, trimiterea a avut loc într-un mod supranatural. Dacă ați citit Mat. 17, Lc. 9 și Mar. 9 ați observat că pe Muntele schimbării la Față norul supranatural s-a coborât în jos și un nor luminos i-a acoperit pe ucenici cu umbra lui. Citiți în Marcu 9 și Luca 9. În timpul nostru Domnul a vrut să ne îndrepte atenția la ceea ce a hotărât El pentru această perioadă de timp dinaintea revenirii lui Isus Hristos. Știți ce înseamnă aceasta pentru mine?

Să v-o spun sincer și cinstit. Chemarea fratelui Branham la slujbă a fost o parte a planului de mântuire al lui Dumnezeu exact așa ca și chemarea lui Moise descrisă în Ex. cap. 3. Atunci când Domnul i S-a arătat în rugul aprins și i-a spus: „*Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile...Acum, vino, Eu te voi*

trimite”. Exact așa cum i-a vorbit Domnul lui Iosua: „*Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise*” (Ios. 1:5). Eu am cercetat aceasta.

Fiecare bărbat al lui Dumnezeu s-a putut uita în urmă și a putut spune când și unde s-a întâmplat. Cuvântul lui Dumnezeu a venit la Ioan Botezătorul și el și-a început slujba. Lui i-a fost spus: „*Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se, este Acela*”. Toți aceia care au primit o însărcinare în Împărăția lui Dumnezeu și care până astăzi au o însărcinare, trebuie să primească o trimitere. Dar fără o chemare nu este nicio trimitere. Suntem mulțumitori că Dumnezeu S-a îngrijit și de aceasta. El l-a luat pe profetul Său care a adus mesajul, dar mesajul, Cuvântul-Mesaj a fost purtat și vestit pe întregul pământ. Și nu s-a împlinit doar Mat. 24:14, ci s-au împlinit și celelalte versete biblice care dau mărturie că adevărata Evanghelie deplină, originală a trebuit să fie vestită tuturor popoarelor. În Apoc. 14 de la vers. 6 apostolul Ioan a scris: „*Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod*”. Apoi a venit strigătul: „*Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă...*” (v.7).

Lucrul de care avem nevoie este teama de Dumnezeu, ca noi să știm: când Dumnezeu dă făgăduințe în Cuvântul Său atunci El veghează asupra lor pentru a le împlini. Am înțeles noi? Credem din toată inima că revenirea Domnului este cu adevărat foarte aproape? Și că ultimul mesaj, ultima chemare a răsunat și încă mai răsună pentru ca toți care fac parte din Mireasa Mielului să se pregătească în absoluta siguranță a credinței. Nu mai este nicio singură îndoială. Dumnezeu și Cuvântul Său este adevărat. Iar noi credem așa cum zice Scriptura și tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru noi o vom trăi prin har.

Putem citi și reciti versetele deosebite din Tesaloniceni. Bărbatul lui Dumnezeu era în Duhul și când scria stătea sub inspirația Duhului. În 1 Tes. 3 și, de fapt, în toate capitolele Pavel a scris despre revenirea Domnului, aceasta fiind tema lui principală.

Citim din 1 Tes. 3:13: „*ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos, împreună cu toți sfinții Săi*”.

Dragii mei frați și surori, citiți personal versetul scris aici în 1 Tes. 3:13: „...să fim găsiți fără prihană înaintea Lui, în sfințenie, la venirea Domnului nostru Isus Hristos, împreună cu toți sfinții Săi”.

Frații mei, va trebui să accentuăm acest verset. Adunările pe care Dumnezeu ni le dăruiește au doar un singur scop. Evanghelia deplină este punctul principal, iar toate celelalte vin pe deasupra: salvarea sufletului, vindecarea trupului, eliberarea. Dar scopul, ținta vestirii de acum a fost hotărâtă și dată de Dumnezeu pentru ca noi să avem prin har trăirile noastre mântuitoare cu Dumnezeu. Domnul să ne dăruiască o pocăință cu lacrimi, noi să putem veni la El și, sinceri și cinstiți, să-L rugăm să ne ierte. Noi toți ne-am născut în păcat și despărțiți de Dumnezeu, sortiți morții. Dar Domnul nostru, din trupul duhovnicesc, a venit într-un trup de carne, și aici, în trupul Său de carne, a luat asupra Lui întreaga noastră vină, toate păcatele noastre, toate bolile și tot ceea ce am săvârșit noi și le-a pironit pe cruce. Dumnezeu era în Hristos și în acea clipă când Sângele Mielului lui Dumnezeu a curs, Dumnezeu S-a împăcat cu omenirea, prin Sângele noului legământ. Dragii mei frați și surori, aceasta este o realitate divină pe care nimeni nu ne-o poate lua. Îndoți-vă de voi înșivă, îndoți-vă de ce vreți voi, dar nu vă îndoți de Dumnezeu și Cuvântul Lui sfânt. Ci credeți din toată inima ceea ce este scris.

Pavel a putut mărturisi aceasta: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”. Hristos trăiește viața Lui prin mine. Această înnoire personală, nașterea din nou, viața nouă divină să poată fi descoperită în noi. Pentru ca să avem siguranța în credință că n-am alergat degeaba, ci noi vom ajunge ținta și vom fi la Domnul pentru totdeauna.

Citim următorul verset din 1 Tes. 5. Este minunat cum bărbatul lui Dumnezeu vorbește și scrie despre revenirea Domnului. Vers. 23: „Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru Isus Hristos”.

Ce privilegiu ne-a fost dat în vederea revenirii Domnului! Eu trebuie să accentuez acest lucru. Spuneți-mi unde există pe pământ o chemare divină în legătură cu ceea ce a dăruit Dumnezeu prin fratele

Branham, în legătură cu ceea ce a învățat el. N-o spun din cauza mea. Unde mai există un singur om pe pământ care poate spune: „Cu aceste urechi eu am auzit vocea puternică a Domnului?”. Dragii mei frați și surori, noi toți trăim în ultima perioadă de timp a istoriei mântuirii. Și această trimitere aparține de acest timp. Așa cum i-a fost spus fratelui Branham: „Dacă tu vei ajunge ca oamenii să te creadă”. Aici avem punctul: ce s-a întâmplat cu cei ce n-au putut crede că Ioan Botezătorul a fost un bărbat trimis de Dumnezeu? Au mers mai departe pe căile lor proprii. Cine n-a crezut în Domnul a mers mai departe pe căile lui proprii. Așa a fost în zilele Domnului nostru și așa se întâmplă și astăzi. Cine nu-L crede pe Dumnezeu nu crede nici continuarea lucrării lui Dumnezeu. Dumnezeu Și-a luat Acasă doar mesagerul, pentru ca apoi mesajul să ajungă până la marginile pământului. Dumnezeu S-a îngrijit ca aceasta să se întâmple în timpul nostru.

Mă gândesc la timpul când fratele Green s-a îngrijit ca un număr mic de oameni din țară să asculte prin telefon predica fratelui Branham. Ce mult a însemnat aceasta pentru el! Predica n-a fost auzită doar în tabernacolul din Jeffersonville, ci a fost transmisă și prin telefon. Dar ce putem spune noi astăzi? Ce har ne-a dăruit Dumnezeu nouă astăzi prin tehnica pusă la dispoziție! Dumnezeu a făcut totul prin har, pentru ca noi să putem vedea cu ochii noștri, să auzim cu urechile noastre și să avem parte de ceea ce face El în prezent.

Dragi frați, noi toți trecem prin încercări. Atâtea încercări ca acum n-au mai fost niciodată în mijlocul credincioșilor. Dar la fel avem și rugăciuni ascultate și răspunsuri la rugăciuni. Înainte am văzut-o pe sora Johanna cu care Dumnezeu a făcut un miracol. Dumnezeu face mari minuni. Noi credem din toată inima că Dumnezeu Își confirmă Cuvântul prin har. Dacă am continua cu această temă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru, atunci am putea accentua din nou ceea ce a făcut și descoperit Dumnezeu prin slujba fratelui Branham.

În decembrie 1962 fratele Branham a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul de hrană care aparține întregului”. Și în 2 decembrie 1962, un frate Frank merge de prima dată în capela fratelui Branham. Eu m-am așezat în mijlocul celor adunați acolo. Apoi fratele Neville a spus: „Haideți să ne ridicăm pentru

rugăciune”. Noi toți ne-am ridicat în picioare și fratele Hickerson, cu vorbirea lui apăsată a spus: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «fiul Meu Frank, tu n-ai trecut degeaba Oceanul. Să nu fii dezamăgit că ieri nu l-ai întâlnit pe prorocul Meu. Îl vei întâlni mâine, iar el îți va spune tot ce ai pe inimă»”. Scuzați-mă că o spun așa aici, dar eu am crezut că pe mine mă lovește trăsnetul. Aceasta a fost spus din cerul senin. Bărbatul nici nu mă cunoștea și apoi a venit clipa. În ambele adunări din 2 decembrie, de dimineața și seara, fratele Neville m-a rugat să spun ceva. Eu am citit un Cuvânt și în ambele adunări am predicat scurt și am dat mărturie despre ceea ce am trăit în adunările fratelui Branham. Apoi a urmat luni, 3 decembrie.

Dumnezeu S-a îngrijit pentru legătura directă. Apoi a urmat luna martie 1963. Un frate Branham mă roagă: „Frate Frank, ai putea să mergi în Los Angeles și să predici în locul meu? Eu nu pot să merg pentru că trebuie să-mi împachetez lucrurile. Pe baza unei viziuni, noi trebuie să ne mutăm în Arizona”. Iar eu i-am spus: Da, pot să merg. Dați-vă seama, un bărbat al lui Dumnezeu cum n-a mai fost pe pământ, îmi spune: „Frate Frank, poți să mergi în Los Angeles ca să predici în locul meu?”. Eu nu fusesem niciodată în Los Angeles.

Ce vreau să spun eu cu aceasta? Vreau să mă prezint pe mine? Nu și încă o dată nu! Eu vreau să spun doar un lucru: că Dumnezeu S-a îngrijit ca trecerea să fie pregătită. Pentru ca nu cândva, cumva să fi aterizat în această lucrare. Dumnezeu S-a îngrijit ca eu să fiu în legătură cu slujba pe care El a dat-o fratelui Branham. Eu am rămas incredințat și când timpul s-a împlinit am putut purta Cuvântul, prin har. Așa cum am spus înainte, începând din anul 1968 am purtat Cuvântul în întreaga Europă de Est, în anii 1966, 1967 în Europa de Vest și apoi în întreaga lume. Cu adevărat Dumnezeu S-a gândit la totul.

Să fim sinceri, El ne-a descoperit Cuvântul Său atât de exact, atât de profund. Dacă mă gândesc la predicile despre cele șapte peceți și ceea ce a urmat după aceea, pot spune că Dumnezeu n-a uitat nimic. Dar aici este un punct: prin descoperirea divină a Cuvântului trebuie să poți încadra biblic tot ceea ce a zis profetul. Toate învățăturile despre cele șapte tunete și tot ce mai este în afara mesajului sunt complet

nebiblice. Biblic este doar ceea ce este scris în Biblie. Credincios biblic înseamnă să vestești cu credincioșie ceea ce este scris în Biblie. De 150 de ori a amintit fratele Branham Apoc. 22, ultimele versete, spunând că va fi vai de acela care va adăuga ceva Cuvântului scris sau va scoate ceva din el. De 150 de ori fratele Branham a accentuat acest lucru: că nimeni n-are dreptul să adauge ceva Cuvântului scris al lui Dumnezeu.

Suntem mulțumitori că de la început noi am rămas în Cuvântul lui Dumnezeu, cu tot respectul, cu toată teama, și, cu ajutorul lui Dumnezeu, vom rămâne până la sfârșit. În ceea ce ne privește, noi Îi dăm toată cinstea Domnului Dumnezeului nostru.

Citim din 1 Cor. 2 unde bărbatul lui Dumnezeu prezintă ceea ce înseamnă pentru el descoperirea prin Duhul; iar pentru noi, până astăzi, înseamnă la fel. Citim din 1 Cor. 2:7: „*Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduișe Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci*”.

Noi nu prezentăm gândurile sau învățăturile proprii, ci înțelepciunea lui Dumnezeu, Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, și credința noastră este o credință așa cum zice Scriptura. De aceea a dat Domnul făgăduința: „*Oricine crede în Mine, după cum spune Scriptura, din inima lui vor curge râuri de apă vie – lb. germ. Elberfelder*” (Ioan 7:38).

Vă spun încă o dată: credeți din toată inima că Dumnezeu, prin slujba fratelui Branham, a pus în centru făgăduința în legătură cu revenirea lui Isus Hristos. În iunie 1933 fratelui Branham i-a fost spus de ce a fost trimis și ce scop va împlini mesajul. Noi suntem dintre aceia care acum Îl cred pe Dumnezeu, care acum au parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Noi nu ne jucăm de-a religia, nu ne jucăm de-a carismatica. Ci Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru pentru marele privilegiu că noi trăim acum și am aflat despre ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Exact așa cum a fost în zilele lui Noe, cei ce au crezut au intrat în corabie, ceilalți care n-au crezut, au rămas afară. Dumnezeu nu poate face absolut nimic cu necredința. Dar noi Îl credem pe Dumnezeu, credem Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

În 1 Cor. 2, vers. 12 și 13 apostolul a scris: „Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său”.

Sub vestire, Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în Cuvânt. Iar noi recunoaștem ceea ce se vestește și credem făgăduințele pe care Dumnezeu le-a hotărât pentru această perioadă de timp. Aici am o întrebare: v-a fost descoperit fiecăruia dintre voi personal prin Duhul Sfânt? Nimeni și nimic să nu vă miște de pe aceasta! Așa este scris aici: „Nouă Dumnezeu ne-a descoperit-o prin Duhul Sfânt”. Nu că „profetul a zis”, sau „fratele Frank a zis”, nu! Duhul lui Dumnezeu trebuie să dăruiască prin har fiecăruia personal această siguranță absolută. Astfel Domnul S-a îngrijit ca Cuvântul să nu fie doar vestit.

Pe de o parte, Pavel a spus: „nouă ne-a fost descoperit prin Duhul”. Cuvântul a fost vestit, iar apoi nouă, celor care am auzit Cuvântul, ne-a fost descoperit prin Duhul. Nouă ne-a fost dăruit întregul Cuvânt profetic prin aceeași ungere a Duhului Sfânt care s-a odihnit asupra prorocilor. Petru a putut spune: „Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos”(2 Pet. 1:19). Nouă ne-a fost descoperită întreaga prorocie biblică care a fost hotărâtă pentru timpul sfârșitului. Cu adevărat nu există niciun singur punct, niciun capitol care, cumva, ar mai fi rămas neluminat. Dacă includem ceea ce a vestit fratele Branham, totul a fost luminat.

Cât de mult îmi place când îl aud spunând că a șasea și a șaptea pecete se referă la timpul de după răpire. Există niște afirmații care sunt valoroase ca aurul, pe care cei care n-au fundamentul biblic, nu le înțeleg, le răstălmăcesc și fac din ele învățături nebiblice. Noi de fiecare dată Îi putem mulțumi lui Dumnezeu din toată inima pentru faptul că putem încadra biblic tot ceea ce a fost spus. La fel și Apoc. 10. Apoi noi auzim pe fratele Branham spunând: „Aici în Apoc. 10 vine Domnul ca Înger al legământului direct la iudei”. Eu am subliniat această afirmație. Dacă vine cineva și îmi spune: „Apoc. 10 s-a împlinit, Îngerul legământului S-a coborât”, atunci aceasta nu este așa, nu, nu! Înainte ca Domnul să vină ca Înger al legământului și să-și pună piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ, trebuie ca mai

întâi să aibă loc revenirea Domnului ca Mire și să-Și ia Mireasa Acasă și trebuie să aibă loc după aceea Matei 25, când El va judeca toate popoarele. Eu sunt bucuros și de acest lucru: că diferitele venituri ale Domnului nostru sunt încadrate biblic acolo unde aparțin.

În aceste ultime zile eu mă ocup cu scrierea unei noi scrisori circulare. Pe mine mă mișcă multe lucruri. Dar dacă mă gândesc acum, Dumnezeu S-a îngrijit de tot, eu n-am contribuit cu absolut nimic. Și acest lucru l-am spus ultima dată. O spun spre cinstea Domnului. În iunie s-au împlinit 70 de ani de când mi-am dedicat viața Domnului. În anul 1948, după cel de-al Doilea Război Mondial, în prima adunare care a avut loc într-un cort a predicat un evanghelist înfocat. Duhul lui Dumnezeu a venit asupra mea, m-am pocăit, lacrimile au curs și mi-am dedicat viața Domnului în luna iunie, anul 1948. Mă uit în urmă la toți acești ani. Am putea scrie o carte groasă despre toate călăuzirile Domnului. Mă copleșește și faptul că Dumnezeu ne-a inclus pe noi în mod direct. Așa că nu vestim ceva oarecare, ci vestim clar și deslușit ceea ce a hotărât Dumnezeu prin har pentru această perioadă de timp și ceea ce a făcut El prin slujba fratelui Branham. Cine dintre noi poate trece pe lângă aceasta?

Dumnezeu a confirmat Cuvântul vestit într-un mod supranatural și a dăruit har ca toți aceia care au crezut și au primit vestirea, lor să le fie descoperit Cuvântul. Și așa cum este scris aici în 1 Cor. 2:13: „*Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebuintând o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești*”.

Sub vestirea Cuvântului inspirat de Duhul, sub ungerea și călăuzirea Duhului Sfânt, toți aceia care îl ascultă și îl cred, lor le este descoperit prin Duhul Sfânt. Nu mai este necesară nicio discuție, nicio conversație. Ci descoperit de Duhul lui Dumnezeu.

Credințioșia lui Dumnezeu, înțelepciunea lui Dumnezeu, planul lui Dumnezeu, făgăduințele lui Dumnezeu, totul este ordonat. În decursul anilor, Domnul Dumnezeu ne-a introdus în planul Său de mântuire, și, prin har, noi putem spune că ne-a fost descoperit prin Duhul. Apoi se împlinește că niciun frate nu va mai învăța pe un alt frate, ci toți vor fi învățați de Dumnezeu și vor ajunge la aceeași

cunoștință, și astfel este păstrată unitatea în Trupul lui Isus Hristos. Fiecare învățătură falsă aduce despărțiri. Fiecare învățătură adevărată ne leagă cu Dumnezeu.

Încă un cuvânt adresat celor ce sunt de curând în mijlocul nostru. Acceptați și primiți vestirea prin credință și prin Duhul lui Dumnezeu vă va fi descoperit. Așa cum noi toți de la început ne-am deschis, am acceptat și am primit, tot așa să facă toți ce sunt de curând în mijlocul nostru. Și așa cum am auzit de la fratele Hans Henrich, la adunarea din România au fost prezenți sute de persoane care au participat de prima dată la o astfel de adunare. Ce aș dori eu mai mult, decât ca Duhul lui Dumnezeu să înceapă să lucreze atât de puternic și să aibă loc o străpungere! Mai întâi trebuie să înceapă cu noi. Haideți să acceptăm și să primim iertarea, împăcarea, harul, mântuirea, înnoirea, nașterea din nou și tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har.

Pe lângă aceasta, referitor la Cuvânt, permiteți-mi să folosesc două versete biblice din Luca. În încheiere doresc să amintesc aceste două versete din Luca. Primul este în Lc. 4, iar al doilea din Lc. 8. Noi să știm că credința noastră este ancorată în Cuvântul lui Dumnezeu. Citim din Lc. 4:14: „*Isus, plin de puterea Duhului, S-a întors în Galileea și I s-a dus vestea în tot ținutul de dimprejur*”. Apoi citim vers. 17: „*și I s-a dat cartea prorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris: «...»*”. Noi toți cunoaștem sfânta Scriptură. Despre ce era vorba? Era vorba despre Cuvânt. Semănătorul seamănă Cuvântul. Citim din Lc. 8:11: „*Iată ce înțeles are pilda aceasta: «Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu»*”.

Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu, iar semănătorul seamănă Sămânța Cuvântului. Eu pot spune în Numele Domnului că n-am semănat nimic altceva decât Sămânța Cuvântului lui Dumnezeu. Pe cât de sigur am făcut noi acest lucru, pe atât de sigur va fi un lan de grâu copt la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Fiecare sămânță aduce rod după soiul ei.

Domnul mi-a arătat lanul uriaș de grâu. Ce înseamnă aceasta? Domnul Își va aduna grâul în hambarul Său ceresc, iar neghina o va arde. Eu cred și sunt convins că toți aceia care acum acceptă și primesc mesajul divin, care primesc în interiorul lor sămânța divină a

Cuvântului, Duhul Sfânt vine asupra noastră și viața divină care este în Sămânță este descoperită în noi – tot atât de sigur noi, ca Mireasă, vom ajunge la maturitate, la statura de om mare în Hristos și vom fi gata la revenirea Domnului. Eu cred că Dumnezeu a făcut o lucrare de răscumpărare deplină și că răpirea noastră este garantată. Chemarea noastră afară, pregătirea noastră este garantată de Dumnezeu. Noi credem, am ieșit afară, ne-am separat de tot și L-am crezut pe Domnul.

Vă rog frumos, pe toți frații slujitori: semănați doar Sămânța Cuvântului care va răsări și va aduce rod. Noi suntem pregătiți. Așa este scris: coacerea deplină este în bobul de grâu. Dumnezeu să mi-o dăruiască mie, să ne-o dăruiască nouă tuturor.

Acum am o întrebare: ați înțeles voi că noi am primit trecere înaintea lui Dumnezeu? Puteți voi crede că Domnul a trimis ultimul mesaj înaintea venirii lui Isus Hristos? Și că acest mesaj ți-a fost adresat ție și mie și n-a trecut pe lângă noi? Ci noi am crezut mesajul, după Cuvântul Scripturii: „*Cine a crezut mesajul lui Dumnezeu? Cine a cunoscut brațul Domnului?*”. Putem spune de fiecare dată: cine a dăruit credință mesajului lui Dumnezeu, aceluia îi va fi descoperit brațul Domnului. Dreapta Domnului rămâne ridicată, dreapta Domnului menține biruința. Și în viața ta și în viața mea dreapta Domnului menține biruința. Așa cum este scris în Mat. 12, că Domnul va fi biruitor, iar noi putem spune că biruința Domnului nostru este biruința noastră. Noi am primit har și ne putem încrede în Domnul pe deplin. Puteți spune cu toții un „Amin”? Atunci haideți să ne ridicăm cu toții pentru rugăciune.

Îi vom aduce Domnului Dumnezeului nostru toate necazurile, toate cererile de rugăciune puse aici în față. N-am voie să uit să vă spun că fratele Helmuth Miskys vă salută pe toți din toată inima. Ne încredem în Domnul cu toții că El va face totul bine și să permită o minune de vindecare. Aducem și toate celelalte cereri de rugăciune din Praga, Elveția, Austria și de peste tot unde sunt necazuri. Noi Îi aducem totul Domnului, prin credință și ne încredem în El. Noi toți trecem prin încercări, prin necazuri, dar ne încredem în Domnul. El va face totul bine. În timp ce stăm respectuoși în duh de rugăciune, permiteți-mi să întreb: cine dorește să fie inclus în rugăciune? Avem necazuri în

mijlocul nostru pe care le-am putea aduce Domnului? Peste tot sunt mâini ridicate.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, venim înaintea scaunului harului pentru că noi știm că Tu ești Răscumpărătorul nostru și că Tu, cu Sângele Tău sfânt, ai intrat în Locul preasfânt ceresc și l-ai pus pe scaunul harului. Tot ceea ce ne-a osândit prin Lege, Tu ne-ai iertat prin Sângele vărsat. Îți mulțumim din toată inima. Pe cât de sigur a curs Sângele Mielului lui Dumnezeu, pe atât de sigur am primit noi iertarea păcatelor noastre, după Cuvântul Scripturii: „*De vor fi păcatele voastre cum e sângele, se vor face albe ca zăpada*”. Ele sunt albe ca zăpada. Îți mulțumim din toată inima pentru că ele nu mai există.

Iubite Domn, binecuvântează pe toți frații, pe toate surorile. Te rugăm pentru toți cei ce sunt aici sau oriunde pe pământ. Iubite Domn, dăruiește har, ascultă, salvează, eliberează, vindecă, dăruiește har ca toți să poată crede și toți prin har să aibă trăirile lor mântuitoare personale: pocăința, înnoirea, nașterea din nou. Îți mulțumesc că Tu ne-ai ascultat și ai dăruit fiecăruia lucrul pentru care Te-am rugat. Iubite Domn, Te rugăm pentru frații care sunt în spital, Tu știi la cine ne referim acum. O, mare Dumnezeu, Îți mulțumim pentru harul și credincioșia Ta.

În timp ce rămânem în rugăciune, permiteți-mi să întreb dacă mai sunt aici frați și surori care încă nu pot crede pe deplin că Domnul a trimis pe mesagerul Său cu mesajul care premerge acum cea de-a doua venire a lui Hristos; dacă mai aveți greutăți cu aceasta atunci fie ca aceasta să fie ziua descoperirii divine. Să plecați cu absolutul și siguranța din acest loc: noi credem așa cum zice Scriptura. Noi toți știm că Domnul personal a dat făgăduința în legătură cu revenirea Lui: „*Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14). Aceasta este făgăduința lui Dumnezeu pe care o avem în Cuvânt. Domnul a vegheat asupra Cuvântului Său, l-a trimis pe profetul Său și i-a dat însărcinarea directă – aceasta ne dovedește că noi trăim în ultima perioadă de timp înaintea revenirii Domnului în care are loc chemarea afară, separarea și pregătirea. Iar noi să fim gata când trâmbița va răsună, vocea arhanghelului se va auzi și Însuși Domnul va reveni pentru a ne lua

Acasă și noi ne vom întâlni cu El în văzduh și vom fi cu El pentru totdeauna.

Dacă avem necazuri spirituale vă rog ridicați mâna. Nimeni să nu se uite în jur. Lăudat și cinstit să fie El. Spuneți cu toții un „Amin”. Întreaga lume, toți frații noștri de pe toate continentele să știe că Dumnezeu a cercetat pe poporul Său, iar ai Săi ascultă de glasul Lui, Îl urmează și cred așa cum zice Scriptura. Haideți să ne rugăm încă o dată și să-I mulțumim Domnului.

Tu mare Dumnezeu, Tu vezi trupul meu obosit, dar eu Îți mulțumesc pentru Cuvântul Tău scump și prețios, Îți mulțumesc pentru toți frații și surorile mele, Îți mulțumesc că Tu ai vorbit cu noi, ne-ai descoperit Cuvântul Tău astfel că noi l-am putut vesti, și Tu ai dăruit aceeași descoperire tuturor aceluia care îl cred și l-au primit. O, Doamne, Îți mulțumesc pentru că trăim acum și acum avem parte de ceea ce faci Tu în prezent. Binecuvântează în întreaga Europă, pe întregul pământ, pe toate continentele și pregătește-ne pe toți pentru ziua glorioasă a revenirii Tale. Îți mulțumesc pentru garanția care ne-ai dăruit-o. Dacă noi vom crede vom vedea slava lui Dumnezeu. Așa cum a spus prorocul Tău: „Credința ne leagă cu răpirea”. Noi credem că Tu vei reveni și ne vei lua Acasă. Așa cum Enoh n-a mai putut fi găsit pe pământ tot așa și noi nu vom mai fi găsiți pe pământ.

Iubite Domn, mai am o rugămintă: Te rog folosește scurtul timp care ne mai stă la dispoziție pentru ca ultimii să fie chemați, să creadă și să fie pregătiți. Îți mulțumesc că Tu vei reveni în timpul nostru și că noi Te vom vedea față în Față, vom șede cu Tine în Odaia de nuntă. Ție, Mielului lui Dumnezeu, Îți aducem slava și cinstea. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți aducem mulțumirea în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. În curând vom fi la Domnul pentru totdeauna.